

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Nu se acceptă nici un fel de subscripție în avans.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
 Inserate mai primosă în Viena: H. Haasenstein & Vogler (H. Haas), H. Schalk, Alois Herndl, M. Duka, A. Oppel, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Dörm; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o serie paronod pe o colonă 6 cr. și 10 cr. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tariful și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU IV.

„Gazeta” este în fă-care zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se primumără la toate oficiile poștale din ținru și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagfulu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atâtu abonamentele câtu și inserțiunile suntu a se plăti înainte.

Nr. 223.

Brașov, Vineri, 9 (21) Octomvre

1892.

Nou abonamentu
 la
„GAZETA TRANSILVANIEI”
 Cu 1 Octomvre 1892 st. v.
 s'a deschis nou abonamentu
 la care invităm
 pe toți amicii și sprijinitorii fôiei nôstre.
Prețulu abonamentului

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl. pe șase luni 6 fl., pe unu an 12 fl.
 Pentru România și străinătate: pe trei luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe unu an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe an 2 fl., pe șase luni 1 fl.
 Pentru România și străinătate: pe an 8 franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”

Brașov, 8 Octomvre v.

N'are norocul contele Szapary cu acțiunile sale de împăcare.

A vrut să împace biserica catolică cu regimul în cestiunea matriculelor și nu i-a succesu.

Ar fi voit să facă să fiă pace și liniștite în sinul naționalităților nemaghiare și să înceteze așa dișele „agitațiunii”, cari neliștiteșcu așa de multu pe stăpânitorii de ađi, dér și-a aprinsu numai paie în capu. Naționalitățile nu vreau să audă de unu *modus vivendi*, cum și-lu inchipuesce ministru-președinte și trabanții săi, ér opozițiunea maghiară ilu acasă, că nu e destul de energicu față cu Nemaghiarii și că nu scie să apere interesele naționale maghiare cum se cuvine.

Acuma ministrulu președinte

vrea să împace pe honveđi cu armata comună, vrea să facă să înceteze încordarea, ce a domnit până ađi între ideile unora și altora; vrea ca honveđii dela 1848/9 să fiă recunoscuți ca parte beligerantă din partea armatei; vrea să se arunce de amêndouă părțile vëlulul uitării asupra celor petrecute în anii revoluției. Ba contele Szapary a primitu chiar consământul prealabilu al monarhului și alu cercurilor conducătoare militare la programul stabilitu pentru desvëlirea monumentului honveđilor la 2 Noemvre a. c., prin care vrea să le ajungă toate aceste. Și care e rezultatulu?

„Atentatu în contra națiunei! Voiți să vă bateți jocu de sentimentele nôstre naționale cele mai sfinte, voiți să mânjiți memoria luptătorilor dela 1848/9 și să necinstiți națiunea maghiară!”

Așa strigă corul celor în opoziție. Acesta este răspunsulu ce-lu dau Kossuthiștii, și în unire cu ei Apponyiștii, contelui Szapary, care a cređut, că a făcutu unu lucru mare aprobându cunoscutulu programu alu festivității, care culminează în ceremonia încununării noului monumentu alu honveđilor și a celui mai vechiu alu soldaților austriaci, căduți la apărarea fortăreții din Buda și comandați de generalulu Hentzi, de unde și-a luat și numele.

A cređutu d-lu Szapary, că va fi felicitatu pentru „idea grandioasă” de a face să se încununeze reciproc din partea armatei și a honveđimeii aceste monumente. Dér n'a dobânditu decât risetele ironice și strigările de Hoch! ale neimpăcaților patrioți din stânga.

Alaltăer s'a început în dietă discusiunea asupra invitării la festivitătea din cestiune. Contele Szapary a încercatu o înțelegere cu

șefii opozițiunei, dér n'a fostu cu puțință ai îndemna să primescă programa stabilită de comitetulu pentru redicarea monumentului. Și astfel a intratu în luptă opoziția cu partida guvernului.

Nu cunoscem încă rezultatulu discusiunei. Nu scim decă s'a primitu propunerea lui Apponyi de a se alege o comisiune de douăzeci și cinci pentru a stabili o nouă programă, ori că guvernulu a persistatu pe lângă programa făcută și acesta s'a luat la cunoscință de majoritate. Dér nu mai începe îndoielă, că în ori ce cas afacerea este foarte gravă și anevoiă va rămâne fără urmări serioșe.

Urmărire voru fi cu atât mai serioșe, cu câtu programa primită a primitu deja aprobarea monarhului și prin urmare guvernulu cu majoritatea anevoiă se mai potu retrage, fără de a se produce o crisă, care pôte s'aducă cu sine căderea guvernului. Și așa se asigură, că este mare neînțelegere între membrii cabinetului în cestiunea matriculelor și căsătoriei civile, nu trebuie dér multu pentru a face să isbucnescă o crisă ministerială.

Ce va fi atunci decă Szapary nu va ceda și decă serbarea dela 2 Noemvre se va sevârși cu toate protestatiunile opoziționalilor? În casulu acesta urmărire sunt anevoie de-a se prevedé; de sigur însu că nu voru contribui la delăturarea încordării dintre armata comună și poporul maghiar.

Efectulu, ce l'au produsu agitațiunile din Pesta în contra proiectatei încununării a monumentului lui Hentzi în partea de dincolo a monarhiei se oglindéză în articulu toilor boeme, dintre care una esclamă: „Ingâmffarea maghiară a început să trecă deja peste marginele permise!”

Noua afacere militară.

Cu mare încordare s'a așteptatu deschiderea camerei Marți la amêdă. Era la ordinea zilei discusiunea asupra invitării primite la desvëlirea monumentului honveđilor în Buda.

În biroulu presiului au ținutu mai înainte ministrii cu corifeii diferitelor partide o conferență, vrêndu să încerce în ora ultimă de-a îndupleca opozițiunea să nu facă o acțiune mai mare din scostă cestiune.

Dér încercarea a rămas fără nici unu rezultat, Opoziționalii au intratu energicu în luptă contra programului festivității honveđilor, ér majoritatea a probă programa și doi din vorbitorii ei au și încercatu să o apere în ședința de alaltă-eri.

Celu dintăi vorbitoru a fostu Carolu Eötvös din opoziția extremă. Elu a propus în numele partidei sale o moțiune, ca guvernulu să fiă avisatu de-a împiedeca plănuita încoronare a lui Hentzi, cu toate mijlocele ce-i stau la dispoziție. Între aplausele stânger estreme, a protestatu Eötvös în contra imputării, că opoziția ar face greutăți numai spre a servi scopurilor ei de partidă. Asemeni imputări sunt de natură numai de-a suscita și mai multu pasiunile. După aceea descrie purtarea armatei austriace în timpul revoluției în Ungaria, spre a dovedi, că națiunea maghiară nu este nimic datore acelei armate. O împăcare între națiune și coronă nu e de lipsă, pentru-că acesta s'a întempletu la 1867. Comandantulu armatei își implinesce numai datoria, decă încununează și el, în numele armatei, monumentulu honveđilor. Decă honveđii însu ar încununa monumentulu lui Hentzi, acesta ar fi o violare a sentimentelor nôstre celor mai sante, ba chiar o blasfemie. Voescă dora, ca prin încununarea aceea să se delature gravaminele națiunei maghiare? Post'a numai aceea piedeca implinirii aspirațiilor naționale, că n'am încununatu monumentulu lui Hentzi? În locu să se delature acelu monumentu, încă

„FOILETONULU GAZ. TRANS.”

Cristoforu Columb.

(Fine.)

În 15 Martie 1493 intră corabia lui Columb éraš în portulu Palos. Corabia, care era comandată de Pinzon, ajunsese ceva mai înainte și Pinzon trimisese deja scire regelui Spaniei despre descoperirea făcută, și-lu rugase pentru o audiență, regele însu îi spuse să apară în suită admiralului său Columb. Columb intră în Palos între strigătele de bucurie ale poporului și și continuă călătoria triumfală până la Sevilla. Unu autografu regesculu îl chiamă pe descoperitoru la Barcelona. Din toate locurile alerga poporul de a-lu vedé pe el, dér mai cu semă pe Indianii aduși. Cătră mijloculu lui Aprilie și făcu Columb intrarea sa în Barcelona, unde regele îi arată cea mai înaltă onore; în prezența părechiei regale puté se ședă Columb. Îndată raportă despre călătoria sa: În acestu raportu să dice: Dumneđu în chipu atâtu de minunat a doveditu toate, ce am susținutu eu față de părerile unor persoane influente, susu puse, cari

țineau planulu meu de viziune și intențiunea mea de o rătăcire a creerilor. Dér că această întreprindere a decursu atâtu de strălucitu, nu e meritulu meu, ci acesta îi compete sfintei credințe catolice și a evlaviei monarhului nostru.”

Columb a fostu întăritu în toate demnitățile și titlurile, ce i s'au promis. Elu primi nisce insignii, în cari străluceau insule de aur în valuri albastre; cinci ancore erau semnul demnității de admiral și inscripțiunea suna: „Columb dede Castiliei și Leonului o lume nouă”...

În jurulu numelui lui Columb s'a țesutu unu cercu mare de tradițiuni și chiar cercetarea precisă a timpului mai nou nu a pututu clarifica toate contrastele din viața și caracterulu seu. Nici măcaru loculu seu natal și familia sa, nu s'au pututu stabili cu deplină siguranță. În genere se presupune, că elu s'a nascutu seu în orașulu acesta ca fiul unui pânzaru, în anul 1446. În anii tinerețelor sale se duse elu la Portugalia și apoi în Spania. În Lissabona, unde sciu să și câștige valore în societatea mai înaltă, să căsători cu Filipa Mauriciu Perestrello și această legătură fu decisivă asupra vieții

sale. Tatăl soției sale era guvernatorulu insulei Porto Santo. Ațitatu de lăsamentulu tatălui seu, se dedică Columb studiilor nautice. Hotărîrea sa, așî căuta pe mare noroculu său, se făcu pe încetulu matură și se concentră în o direcțiune definitivă: spre dorința, de a descoperi unu drumu mai scurtu spre India. Acestu planu primi viêtă prin opul mediculu și naturalistulu florentinu Toscanelli, care prin studiile sale ajunse la convingerea, că întinderea în lungime a drumului osticulu dela Europa spre Asia cuprinde cam două din trei părți a pământului, adică 240 grade de lățime, așa încatu drumulu vesticulu peste oceanu spre India este numai a treia parte din suprafața pământului.

Columb, seu după cum se numea elu în Portugalia Colon, se adresă la mediculu florentinu și primi dela acesta informațiun. După studiu zelost făcu elu planulu, să descopere drumulu celu nou și să adresă la regele Portugaliei, ca acesta să-i pregătescă o expedițiune. Deorece străduințele sale la curtea portugeză n'au fostu încoronate cu succesu, să adresă la curtea Spaniei. Aici află elu unu partisanu influentu în episcopulu de

Valencia, în camerierulu Cabrero și în vistiernicul Lorenzu de Santangel, partizana cea mai influentă însu a aflatu elu în regina Isabella de Castilia, totuși dură vreme îndelungată, până când i să impliniră cererile sale. Abia după ocuparea Granadei și după ce să decise deja, să părăsească țera, să invoi Ferdinand să încheie contractu. În acesta s'a stabilitu: Columb este numitu admiralu în toate insulele și teritoriile, ce le va descoperi și elu să bucură de toate onorurile și drepturile marilor admiralii ai Spaniei; alu doilea: Columb va fi vice rege seu guvernatoru peste ținuturile descoperite; elu va primi a decea parte din venitul tuturor productelor și mărfurilor, fie aur, argintu seu mărgăritare, intru câtu aceste să voru câștiga în teritoriile descoperite de densus. În portulu Palos s'au pregătitu trei galeone. Corabia „Santa Maria” o conducea Columb însuși; a doua corabia „Pinta” o conducea Martin Alonso Pinzon și a treia „Nina” o conducea Vicente Ianes Pinzon. Numai „Santa Maria” avea unu bordu completu, celelalte două erau în mijlocu deschise, și cu aceste corabii slabe să descoperi o lume nouă. Entusiasmulu

voescă să-l înconunăm. Să nu li-se facă și această batjocură honveților veterani! Câtiva o pot face, dăr națiunea nu o poate suferi, căci ar fi simburile unor nouă discordii.

Eötvös își încheie discursul, făcând amintita mițiune. Elu fii felicitat de toți membrii stângei estreme.

După Eötvös vorbi ministrul-președinte, contele Szapary. Elu arată istoricula afacerii și asigură, că nu elu, ci comitetul competent al monumentului a alcătuit programa difiultată. Densul însă a aprobat-o, fiindcă exprimă idea împăcării bérânloru honveți cu armata comună. Nu e vorba aici de o împăcare a coronei cu națiunea, ci de aceea, ca să se delature definitiv anumite diferențe, care încă au existat până acuma. Decă însă voim o adevărată împăcare, acesta nu pôte să fi unilaterală. Armata de față nu pôte să fi asemănată cu armata împărată de mai înainte. Decă voim să aruncăm vélul peste trecut, trebuie s'o facem în întregul sên.

Ministrul-președinte încheie declarând, că elu personal va lua parte la festivitate, care promisiune fii salutată de opozițiune cu strigări ironice de „Hoch“, ér din partea partidei guvernului cu aplause.

Contele Apponyi desfășură apoi părerea lui și a partidei sale. Și elu dorește împăcarea cu armata comună, dăr trebuie să dubiteze, decă acesta se pôte face în modul propus. Elu protesteză în contra presupunerii, că națiunea și armata ar fi factori egal îndreptățiți, cari ar puté să pasteze între-olaltă pe picior egal. Disonanțe ale sentimentului, ce există fără îndoială, nu poté să fi delaturate priu simple ceremonii, ci trebuie să se astupe anumite lacune existente în sensul aspirațiunilor naționale. Forma propusă însă va instreina și mai multă de-olaltă pe cele două părți. Între morminte pôte fi o paritate, între colonne de gloriă însă nu există reciprocitate. Pentru o împăcare deplină e de lipsă întreaga națiune, de aceea propuse, ca guvernul să se mai gândescă asupra afacerii și să facă apoi un nou raport dietei. Decă guvernul n'ar voi să primescă acest sfat, Apponyi propune alegerea unei comisiuni de 25 membri, cari să revedeze programa desvélirei monumentului. Decă guvernul nu va primi această propunere, atunci își va ascrie elu însuși urmările serioase.

În fine vorbi guvernamentalul Vadnóy, luând în apărare comisiunea pentru ridicarea monumentului. Aici, dișe, elu e vorba de o onorare reciprocă. Idea împăcării e sublimă, de aceea protesteză

ce-lu stîrnise prima călătorie, în curând să stîlnesc. Comorile puse în perspectivă de Columb nu se aflară, și numai influenței puternice a reginei îi succese să-l scape pe favoritulu ei de efectele nemulțumirii generale. De rezultatele vísate ale navigației sale îndrăznețe nu se împărtăși elu. Fără nici un rezultat a fost și călătoria sa, pe care o întreprinse din Cadix în 9 Mai 1502, cu patru corăbii mici. Bolnav și aproape uitat și muri în 21 Iunie 1506 la Valladolid.

Mai târziu și adevărat la 1537, au fost aduse rămășițele sale pămîntesci la San Domingo și în 1796 fură depuse în catedrala din Havana. Până la finea vieții sale nu știu Columb, că a descoperit o lume nouă; elu muri în convingerea, că a descoperit un nou drum maritim spre India și mai multe insule, aparținătoare Asiei, până acum necunoscute.

În vietă meritele lui Columb nu s'au recunoscut, abia târziu după mórtea sa istoria i a rezervat pe paginile ei un loc de onóre, ca unuia, care a descoperit o lume nouă.

cu indignare în contra ațîțării fatale ale opoziției. (Aplause pe băncile majorității; strigări de „hoch“ în stînga.)

Cu acesta se termină ședința.

CRONICA POLITICA.

— 8 (20) Octomvre.

„Budapesti Hirlap“ dela 18 Octomvre, vorbind în articolulu sêu de fond despre congresul naționalităților din Viena, dișe, că acest congres tinde la distrugerea Austriei și Ungariei, preparând astfel tărémul pentru Rusia. De aceea, fôia ungerescă, după obiceiul strămoșesc, recurge la amenințări, dișcând, că pentru supușii ungarî nu este locul la acel congres sêu decă este locu acolo, atunci nu mai pôte fi pentru ei locu aici acasă. „Care pôte să fi problema noastră? A trage în procesu căți-va culegători tipografi valahî, cari pentru câteva parole au luat răspunderea, în locul agitatorilor, pentru articolii lor fulminanți? Acesta“ continuă fôia ungerescă — „pentru Escolența Sa Szilagy Dezsô fii dișit, nu este destul. Inaugurarea unei politice naționale puternice și generale pe totă linia, instituțiunii naționale, bărbăți energici și precauți în serviciul acestei politice: acesta este ceea ce ne trebuie nou în modu indispensabil“. Va să dișă și în casul de față, fôia ungerescă nu găsește alt remediu pentru de-a delatura plîngerile naționalităților, decăt maghiarizarea priu fier și foc. Sermanii de ei!

Despre pregătirile magnaților catolici pentru desbaterea legislativă a cestiunii politice bisericești, împărtășesc diarul „Magyar Allam“ următoarele: „În zilele aceste a avut locu o corespondență în scris între conducătorii catolici ai casei magnaților, despre alu cărei rezultat împărtășim, că în contra proiectelor de legi ale lui Csaky și Szilagy, chiar și atunci majoritatea e asigurată, când o parte a episcopatului s'ar pune pe punctul de vedere „tolerari posse“. După părerea unică corectă catolică a magnaților noștri, principiul „tolerari posse“ numai atunci pôte fi aplicat, după ce mai întâi se vor aplica tôte mijlocele morale permise pentru respingerea legilor gravaminose pentru biserică, cari ar rămân totuși fără nici un rezultat. După cum stau lucrurile noastre astăzi, de-ocamdată nu pôte fi vorba despre aceea, că noi vom trebui să suportăm tôte, decă noi nu voim să suportăm. Este pe cale și o acțiune, ca casa magnaților la prima ocaziune ce i-s'ar oferi să dea un vot de neîncredere miniștrilor Csaky și Szilagy, dăr această mișcare încă n'a luat o formă hotărîtă.“

SCRILE ZILEI.

— 8 (20) Octomvre.

Cutremurul în Bărăgan. Se scrie următoarele diarului „Bucuresci“ din gara Marculesci, situată în Bărăgan în apropiere de locul unde se sapă puțul (fântana) artesiană: „Emoțiunea produsă în România prin cutremurul de pământ dela 2 Octomvre c. nu s'a liniștit încă deplin și credem, că e interesant să se cunoscă efectul ocazionat în deșertulu nostru. Cutremurul a început la 7 ore dimineața ca și la Bucuresci, și de ore-ce nimic nu turbură liniștea în acest deșert, s'a putut foarte bine auzi șgomotulu subteran, ce însoția dislocarea straturilor inferioare. Durata a fost constatată aci de 40 secunde. Turnulu puțului, înalt de 18 metri, trosnea din tôte părțile și părea că a reninț să se surse. Toamă se făcea o manevră de ridicare a sondei și omulu, care stetea în vârful turnului pentru a dirigia această operație, abia avu timp ca să se acate de un cablu, ca să evite o cădere, ce oscilațiunile edificatiunii puteau să-i oășuneze. Personalulu se teme, ca să nu facă exploziă casanulu, pentru-că de-o-

dată mașina s'a oprită și toți oamenii s'au aruncat cu fața la pământ. Primulu strac de apă întelnit la o adâncime de 33 m. și alu căru nivelu nu trece peste 27 m., s'a ridicat odată până la orificiulu puțului pentru a se scobori apoi érași la nivelu. S'au numărat 24 șguduituri la puț, venind dela N. V.—S. V. Turnurile puțului, dislocate, au oscilat în direcțiuni cu inclinați de mai bine de 40 centimetri în vîrf. Șguduiturile verticale au durat vre-o 20 secunde și au săltat grințile dela pământ. În sfârșit cutremurul a fost atât de puternic, încăt un moment a existat temerea, ca să nu devieze puțul, care actualmente trece peste 50 m. adâncime.

—x—

In absența Regelui Carolu din țară, tôte lucrările administrației publice, cari ceru întărirea regală, se vor supune aprobării consiliului de miniștri de cătră fii-care ministri în parte și li se vor da cursu sub reserva sancțiunii regale ulterioare. Numirile sêu destituirile de funcționari publici, cari se vor face după găsirea cu cale a consiliului de miniștri, vor fi cu titlu provisoriu până la întorcerea M. S. Regelui.

—x—

Pensionu român la Viena. Dôamna vîd. Sofia Vladu nasc. Rădulescu, vîind a se stabili în Viena, în calitate de profesoară, va înființa acolo un pensionu român, pentru domnișore dela 15 ani în sus, cari ar dori să urmeze cursurile la conservatoru, universitate, pictură etc. Conversațiunea va fi după dorință în limba română, franceză și germană. A se adresa de-ocamdată la d-na Sofia Vladu: Lugoșiu, (strada domnescă) Bănatu.

—x—

Starea sănătății Reginei României. „Post“ și „Kreuzzeitung“ anuță, că șoirile asupra stării sănătății M. S. Reginei României sunt puțin satisfăcătoare. Acestă stare, este adevărat, nu s'a înrîutățit, dăr nu prezintă nici un semn de îmbunătățire. Majestatea Sa va continua să rămân la castelul Segenhaus, lângă Neuwid.

—x—

Carantina la Predeal. Tocmai acuma ni-se comunică, că timpul de observață la carantina instalată din partea României la 15 l. c. în Predeal, în urma colerei din Budapesta, s'a redus de ieri la 5 zile*) Afiam totdeodată, că călătorii au să plătescă în carantină 2 franci pe di pentru un pat și să se îngrijescă însuși de întreținere.

—x—

Delegațiunile se vor încheia în 22 Octomvre n. c.

—x—

Impăratulu Wilhelm la Bucuresci? „Norddeutsche Zeitung“ desmiute proiectele atribuite împăratului Wilhelm de a merge la Bucuresci cu ocazia căsătoriei Prințului României și de a se opri la Budapesta în cursul călătoriei. Faptulu, că căsătoria nu se va face la Bucuresci, ci la Sigmaringen, demonstră inexactitudinea acestei știri.

—x—

Răspunsulu Porții Otomane, la nota rusescă, după cum anuță „Agence de Constantinople“, a fost trimis în 17 Octomvre guvernului rusesc.

—x—

Societatea de lectură a tinerimei institutului pedagogic din Arad, desbinându-se de societatea tinerimei teologice, s'a constituit în ziua de 9 Octomvre n. c. în următorulu mod: Rvds. d-nu protosincolu Augustinu Hamsea, președinte; Romulu Romanu pedagogu curs. III, v. președinte; Petru Munteanu ped. c. III, secretar; Ioanu Țeranu ped. c. III notar; Avramu Blașiu ped. c. III, casar; Nicolau Fîru ped. c. III, bibliotecariu; Aureliu Micloși ped. c. II, v. notariu; Petru Jurma ped. c. II, v. bibliotecar.

*) La început era fixată pe 8 zile.—Red.

tecar. Comisia literară: Iancu Lupu ped. c. III, președinte; Dimitrie Micu ped. c. III; Nicolau Niculescu ped. c. III; Crăciun Ignuța ped. c. III, — membri. Comisia revisitoare: Petru Bugariu ped. c. III, președinte; Constantin Leuca ped. c. II; Vasiliu Jurgiu ped. c. I, — membri. Sabinu Bogdanu ped. c. I, controlor.

—x—

Mortalitatea în Brașov. Din 27 Septemvre până în 3 Octomvre au murit 8 persoane, și adevă: 1 de tifus, 1 de tuberculosă, 3 de cataru de intestine, 1 în urma unui accident nenorocit și 2 de alte bóle. Prin urmare anul se vine pe 1000 locuitori: 12:7.

—x—

Impăratulu Wilhelm a trimis șenatului orașului Hamburg suma de 50000 mărci, ca să se împartă între șeracii de acolo.

—x—

Rugare. Din partea societății de lectură „Inocențiu M. Clainu“ a teologilor din Blașiu suntem rugați a publica următoarea rugare: „Atât P. T. Domni, cari au abonat partea I din opulu „Epistole cătră un preot tînér“, cât și prenumerații părții a II a, cari nu ni-au răspuns încă prețulu opulu, sunt rugați cu totu respectulu să binevoescă a ne trimite prețulu în timpul celu mai scurt, avînd a ne achita în luna viitoare cu tipografia. Credem firmu, că nu vom veni în poziția de a mai spesa cu trimiterea de provocări separate la adresa făcăruia.—Blașiu, 19 Oct. 1892: Ștefanu Roșianu, preș. soc.; Ioanu Hulea, secret. societ.

Declarațiunile contelui Kalnoky.

Sub titlulu acesta diarul „Bucuresci“ publică unu articolu remarcabilu, din care reproducem partea, ce privesc declara d-lui Kalnoky, făcută în delegațiunii, că guvernulu austro-ungar îngrijat de proporțiunile, ce le ia mișcarea națională în România, a intervenit pe lângă guvernulu român, ca să liniștescă spiritele. Eată ce dișe despre acesta numitul diaru:

O asemenea declarațiune, decă a fost făcută în sinceritate, e de natură a ne inspira câte-va reflexiuni.

Nu cunoșeam, care a fost răspunsulu guvernului nostru la intervenirea guvernului imperiului vecin. În totu casul credem, că decă vre-uniu din aceste două guverne li s'ar fi cuvenit să intervină, apoi de sigur nu celui austro-ungar li ar fi revenit acest drept.

Ceea-ce se petrece ați în Ungaria nu e decăt un efect alu căru cause nu trebuiesc căutate în afară de acest regat. Agitațiunea Românilor din Ardealu nu a purces de dinoc de Carpați, pentru ca să fii nevoit guvernulu statulu vecin să intervină pe lângă guvernulu nostru pentru liniștirea spiritelor.

Causele nemulțumirii supușilor — de bună voce — Coronei șfintului Ștefanu, se le căutam în Ungaria însuși. În ziua căud vecinii noștri vor crede că a venit timpul, și necesitatea o cere imperiosu, să se pună pe cale de interveniri, să nu ni-se adreseze nou; să intervină pe lângă sentimentele lor. Guvernulu Austro-maghiar n'are decăt să recitesc Constituțiunea, să i aplice prescripțiunile de-o potrivă tuturor naționalităților din monarhiă, să nu se mai gâdescă la legi speciale și să se oprască odată pe povârnișulu de persecuțiuni pe care l'a impius șovinismulu.

Ungaria, decă a început să se îngrijescă de situațiunea ei interioară, decă găsece, că agitațiunile Românilor, ce sunt sub stăpânirea ei li pot inspira temeri serioase, pôte să fii încredințată, că nici grija, nici temerile nu se vor

înălțura, decât guvernul ei va interveni pe lângă alți noștri.

Guvernul român totuși ce poate face și se nu îngăduie ca mișcarea națională pacnică începută în țară să se îndreze pe căi greșite și să ia un caracter, care ar putea provoca o ostilitate între statul nostru și statul vecin.

Nu i se poate pretinde însă să redea pacea și liniștea de care are nevoie Ungaria, ca și ori care altu stat pentru dezvoltarea lui interioară — atunci când însă și Ungaria e autoarea situației de răz. Guvernul statului vecin va putea cu multă înlesnire să-și redobândească și liniștea și pacea, îndată ce-și va schimba sentimentele puțin omenose ce le manifestează pentru Românii de dincolo de Carpați.

Soluțiunea cestiunii transilvănene nu depinde de noi pentru ca să fie nevoie de intervenire; Ungaria o știe, o ține în mână și în ziua când voința nu i va lipsi, s'o pună în aplicare.

Intru câtu ne privesce, nu putem decât să dorim ca ziua aceea să fie câtu se poate de apropiată pentru a pune capăt unei situații încordate, care atâtu nouă, câtu și vecinilor noștri, ne poate folosi mai mult de câtu intervențiunea despre care ne-a vorbitu contele Kaloky în declarațiunile sale.

Conflictul între Grecia și România.

Diarul ministrului român de externe, „Timpul“, publică un articol importantu asupra acestui conflictu, pe care-l vom reproduce mâine.

Și diarele străine se ocupă acum de conflictul grecescu-romănu.

„Neues Pester Journal“ scrie cu privire la conflictul romăno-grecescu, între altele:

„După câtu ne aducem aminte, încă nu s'au întreruptu relațiunile diplomatice, pentru o cauză așa de bagatelă, ca cea de față... Trăia odată în România un bravu Kuțo-vlahu, care ca mulți dintre compatrioții ai săi, trăescu pretuțindeni în peninsula balcanică ca birtași, arhitecți, zarafi — în secolul trecut, după cum se știe, au venit și la noi și în Austria în ocaz mară ca comercianți. Grație capabilității de castig a neamului său adese-ori prea multu dezvoltate, ce zace în conștienței săi, își adună d-lu Zappa sute peste sute și în fine milioane peste milioane. Bărbați, cari prin muncă au ajunsu bogați, suferu adese-ori de slăbiciunea, de a se imbulzi printre aristocrația. Și între poporele balcanice, elementul aristocratic, adese mândru pe gloria strămoșilor, care mereu se fălesce cu originea sa renumită străvechiă, este celu grecescu. Astfelu joacă domnul Zappa, ca și numeroși consăngeni de ai săi, rolul de Grecu, și de oarece unu felu de silă morală îndatorază pe fi-a-care Grecu bogat, să lase unu legatū patriei sale, astfelu și elu lăsă averea sa principelui de coronă alu Greciei, care o poate întrebuința. Dăr averea lui Zappa constă mai multu din pământuri, și legea română interdicte moștenirea de pământuri la streini. Fără îndoială legea nu e nici decum generală ca și ucașul rusescu din timpul mai nou, care hotărăse totu astfelu: dăr există și tribunalele române au trebuit prin urmare să interdică estradarea proprietăților lui Zappa. Deoarece toate presiunile grecescu esecutate asupra guvernului român au rămasu zadarnice, acum s'a îndeplinitu ruptura diplomatică, la care se înțelege că n'a îndemnatu numai dorința după bunurile și casele d-lui Zappa. Căci România se încercă, a redeschide conștiența națională a Cuțo-Vlachiloru îmbrășiați prin peninsula balcanică, și cari trăescu în mase mari pe lângă Pindul, și să-i elibereze de sub preponderanța spirituală și bisericăscă a Greciloru. În deplina cunoștință a valoarei, pe care o poate avé o naționalitate conșcie de sine ca barieră în contra poftelor de expansiune ale Greciloru,

Porta otomană a permis înființarea de școli romănescu în Macedonia și Epiru. Acestă permisiune este pentru Greci, ca și numirea episcopilor bulgari în Macedonia, o răpire a moștenirii lor vișate. Unu valū dublu s'a ridicat în contra grandomaniei lor și furia lor varsă focu asupra Romănilor, ca și asupra Bulgariloru“.

Din diecesa Gherlei.

— Octomvre, 1892.

Onorată Redacțiune! Articolul de fondu din Nr. 211 alu valorosului nostru diaru „Gazeta Transilvaniei“, a trebuit să stărbă recunoștința preoțimei noastre dela sate, căci cu multă căldură luați în apărare cauzele ei față cu procederile de multe ori greșite și foarte necorecte ale superioriloru. În nici una însă din diecesele romănescu gr. oat. și gr. or., nu credu să se hasardeze din partea superioriloru atât de multu autoritatea preoțimei rurale față de popor, ca tocmai în diecesa Gherlei, unde stabilitatea preoților în parochiile lor este dependentă în timpul de față dela capriciul exclusiv alu poporului.

Ași pute afirma, că majoritatea preoțimei, în casul celu mai bagatelă, displicându poporului, e denunțată Consistoriului, care la două s'au la trei urgenții, fără motive temeinice din partea poporului, dispune aspru investigațiune; ba chiar decât nici comisia investigătoare nu află vre-o abatere dela oficiu, după devisa Consistoriului: „odium populi“, îi propune de a părăsi parochia, a-și periclită prin această existență și a se compromite înaintea poporului. Dacă însă preotul, conșcie de împlinirea datorinței sale, nu voiesce să primescă rușinoșă propunere a Consistoriului, atunci e silită a capitula înaintea poporului și a oada toate câte le doresce poporul, precum a scuti stăruia, a solvi elu însuși darea porțiunii canonice, contra vechiloru aședăminte parochiale, etc.; cu unu cuvântu, a se supune vrându nevrându arbitriului poporului, care de aici înainte îi poruncesce după placu, căci la din contră, n'are decât să amenințe cu trecerea la religiunea gr. or. pentru ca imediatu Consistorul să-lu huiduiescă pe bietul preot din parochia.

Am avut odată ocaziune de a auzi plângerile decedatului și binemeritatului preot din Șieu-Măgieruș (Solnocu-Do-băca), Ioanū Cupcea, preot cu rară calități, care cu lacrimi în ochi îmi istorisia neplăcerile, ce necontenit le îndura din partea poporului său, a cărui fericire o avea la inimă. Trei investigațiunil au fostu trimise din partea Consistoriului spre a cerceta cauza, și deși comisia emisă vedea în elu adevărata nevinovăția, cu toate acestea îi propunea, că deoarece e mai consultu a se sacrifica unu pentru toți, să părăsescă parochia și aședămintele proprii, câștigate cu mari ostenele și greutăți — și să concurgă după o altă parochia.

„M'am rugatū, — dize, — superiorității mele, să nu mă espună disprețului poporului și să nu deé așa mare oredământu poporului nepriceputu, care e numai unu instrumentu în mâna câtorva intriganți, ci deocă Ven. Consistoru nu poate, atunci să lase cestiunea judecării forului civilu, căci sunt prea siguru, că va eși la lumină nevinovăția mea.“ — Tote însu înzadarū, căci în urmă, ca să facă voia poporului, a trebuit să capituleze cu rușine, a cedatū tuturor voințelor poporului, — și această capitulare Consistoriul a și aprobat'o.

Mi spuse cu durere, că nimicu mai iute, ca aceste neplăceri și pierderi morale, îl vor duce în mormentu, ceea ce la urmă așa se și întâmplase — și încă în celu mai tragicu modu posibilu.

Esemplul arătatū aci este numai unu dintre cele multe, câte se întâmplă la noi, în diecesa Gherlei. Aici este la ordinea zilei revoltarea poporului în contra preoților, căci nici nu poporul

este care în faptă se revoltă, ci de regulă câte-o mică grupă de intriganți semi-docti, cari nevoindū să se subordineze disciplinării preotului, ori urmărindū anumite interese personale, seducū câțiva credincioși, pe cari îi trimitū la Gherla să amenințe cu „apostasiă“ și cu atăta apoi lucrul s'a isprăvitū. Imediatū investigațiunile curgū ca plouă asupra preotului și acesta apoi trebuie să ia lumea 'n capu, ori are vină, ori nu are, căci devisa este la noi „odium populi.“

Nu potū trage la îndoială buna intențiune a măritului Consistoru, care precum se vede are la inimă foarte multu buna armonie dintre preot și popor, care e și neapăratū necesară spre a pute promova binele comunu. Acestă armonie însă nu se va pute stabili și întări niciodatū prin astfelu de procedere, căci de ar fi preotul cum ar fi, elu totuși trebuie să-și aibă și intriganții săi, érdécă aceștia suntū sprijiniți și încurajați din partea Consistorului, atunci armonia dintre preot și popor stă numai ca într'unu firu de părū.

Dovadă este împrejurarea, că tocmai în diecesa noastră, unde măritul Consistoru ține atât de multu la armonia dintre preot și popor, tocmai aici, dicitū, această armonie lipsește mai multu poate ca în ori care altă diecesă, căci nu credū să fiă vre unu altu Consistoru romănescu, care să aibă de resolutū atâtea procese între preot și popor, ca tocmai Consistorul nostru.

Cam așa se întâmplă odată și în archidieceza Blășului. Metropolitul de piă memoriă Ioanū Vancea încă considera odată amenințările cu „apostasiă“ ale poporului, ca unu verdictu pentru preot. În timpul din urmă însă s'a convinsu bunul archiepiscop, că nu este bine așa. Certele dintre preot și credincioși luaseră și în archidieceza Blășului dimensiuni mari, căci semidoctii poporului sciau să profite de minune de această slăbiciune — de altminterlea cu totul nevinovată — a bunului Metropolit; câtu ce aveau ceva în contra preotului, puneau la cale trimiterea unei deputații la Blășu, care să amenințe cu trecerea la altă religiune și prin această apoi sentința preotului era făcută. Acum vechu Metropolitul Vancea, că lucrurile mergu rău și că în locu de-a produce mulțumirea dorită în popor și de-a restabili armonia între preot și credincioși, se producū prin această procedere efecte cu totul contrare. Esperiența l'a învățatū deci pe bunul archiepiscop, ca să se schimbe: când deputațiunile puse la cale în contra preotului mergeau la Blășu și amenințau cu trecere, Metropolitul le răspundea: „N'am ce face, fétul meu!“ Câtu ce s'a răspânditū vestea în archidieceșă, că cu amenințările de trecere nu se poate face trebă, plângerile în contra preoților au început a se rări și armonia între preot și credincioși începuse în timpul din urmă să se consolideze mai tare, ca înainte.

Măritul Consistoru dela Gherla ar face unu bunu serviciu, după a mea părere, cauzei bisericiei noastre, decât pățeniile Metropolitului Vancea le-ar lua ca învățu. Nu se témă așa multu de trecere, căci de dragul unor intriganți nimeni nu-și lasă legea sa, ba chiar decât și-ar lasă-o, perderea bisericiei nici în acestu casu n'ar pute să fiă așa mare, ca hasardarea autorității preoților, fără de care — cum bine a accentuatū onorabila Redacțiune a „Gazetei“ — conducerea poporului și promovarea binelui obștescu este imposibilă, mai ales în împrejurările de răz, când atâtea așteptări ne suntū concentrate în preot.

Unu preotū.

Mulțamită publică.

Satulungū, Octomvre 1892.

Comitetul parochialu gr. or. romănu dela biserica Sfintei Adormiri din Satulungū (Comit. Brașovului) ca senatū bisericăscu-școlarū, primū, cu lista Nr. 11,

dela Stimatul d-nū Dumitru I. Bontă, comerciant în Brăila, următoarele marimonose donațiuni, făcute în favorul fondului bisericăscu-școlarū spre susținerea școlii noastre capitale. Anume dela On. Domni:

D. I. Boantă 100 lei; Ioanū Popescu 10 lei; G. R. Nistorū 10 lei; George I. Bancotescu 5 lei; Iordache S. Cărstoloveanu 3 lei; Neagu Popea 5 lei; Dumitru Burduloiu 3 lei; I. C. Bobeșiu 5 lei; Lazărū Theodoroscu (com. Grivița) 5 lei; N. Moșoiu 1 leu; Ioanū G. Boerū 5 lei; Ioanū N. Rășnoveanu din Brașovū 3 lei; Dimitrie G. Vasilescu (com. Grivița) 3 lei; Nicolae G. Nistorū (P. Sărată) 5 lei; Florianū G. Gușiu 1 leu; S. Elefterescu 1 leu; I. C. Băcianu 2 lei; G. R. Buttu 5 lei; Ionū Const. Poppa 5 lei; Ionū R. Stoianū 5 lei; M. Rosenblatt 3 lei; Th. I. Nicolau 5 lei. Suma 195 lei noi.

Acestă sumă s'a primitū pe lângă mulțamita protocolară, notificată în procesul verbalu alu comitetului parochialu din ședința sa dela 29 Augustū a. o. Rugămū pe marimonosii d-ni donatori a primi și pe această cale espresiunea celor mai ferbinți sentimente de mulțamită și recunoștință.

Voicu Roșculețū,
preș. com. par.

G. Fulea,
secretarū și compt.

TELEGRAMELE

„Gazetei Transilvaniei.“

(Serviciul biurolui de cor. din Pesta)

Budapesta, 20 Octomvre. Eri au fostū 32 de casuri de coleră, 11 decese.

Seghedin, 20 Octomvre. Epidemia e privită ca dispărută.

Berlin, 20 Octomvre. Delăturarea serviciului de trei ani, se dize, că împină la principii confederației germane serioșe îngrijiri. Cercurile militare nutrescu intențiunea, ca orașul Mainz să-lu transforme într'o tabără întărită.

Paris, 20 Octomvre. Consiliul comunalu a votatū suma de 10,000 franci pentru greviștii din Carmaux.

Roma, 20 Octomvre. În urma cererei guvernului Romăniei, Italia a luatū sub scutul ei pe supușii romăni din Grecia.

Constantinopolū, 20 Octomvre. În răspunsul Porții la nota rusescă, se dize, că în timpul prezenței lui Stambulov în Constantinopolū, nu s'a întâmplatū nimicū de caracteru politicu.

DIVERSE.

Locuitorii capitalei Italiei au ajunsu la 30 Iunie 1892 cifra de 438,123. Creșterea populațiunii Romei dela luarea acesteia în posesiune prin regatul Italiei și până astăzi se evaluează la cifra de peste 200,000, deoarece recensământul din 31 Decemvre 1870 a datū 226,000 locuitori. Unu recensământu sub împăratul Agustū în anulū 28 înainte de Christosū a constatatū 1,336,680 locuitori.

Câtă cale face cu mâna unu culegătoru de litere într'unu anū? Unu culegătoru de litere, lucrându la fôia, în timpu de 10 ore de lucru, calculându pe lângă culesul și împărțitul literelor și esecutarea corecturilor, culege peste totū 12,000 litere; deci socotindū anulū numai cu 300 zile de lucru, suma literelor culese se urcă la 3,600,000. Depărtarea dela culegarū (Winkelhaken) până la masa cu litere și vice-versa, de o urmă, va să dize pentru totă litera culegătorulū trebuie să facă o cale de 2 urme, care computându-se și ea, se urcă într'unu anū la suma de 7,200,000 urme. Calculându aci o milă geogăfică cu 20,000 de urme, unu culegătoru de litere face într'unu anū cu mâna dela culegarū până la masa cu litere o cale de 720 mile geogăfice, care e egală cu depărtarea dintre Lisabona și Uralū, granița Europei dela Ostū spre Asia.

Proprietarū: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilū: Gregoriu Măicrū.

Cursul pieței Brașov

din 20 Octomvre st. n. 192

Bancnote românești Cump.	9.48	Vend.	9.50
Argintul românesc	9.40	"	9.45
Napoleon-d'or	9.48	"	9.50
Lire turcesc	10.48	"	10.75
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.	"	—
" " " 5%	100.—	"	101.—
Imperial	9.65	"	9.68
Galbin	5.55	"	5.60—
Ruble rusești	117.—	"	118.
Mărci germane	58.20	"	58.65
Discontul 6—8% pe an			

Cursul la bursa din Viena

din 18 Octomvre a. c. 1892

Renta de aur 4%	111.95
Renta de hârtie 5%	100.40
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	120.60
dto argint	101.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [1-ma emisiune]	118.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [3-a emisiune]	—
Bonuri rurale-ungare	94.25
Renta de hârtie austriacă	95.—
Renta de argint austriacă	96.55
Renta de aur austriacă	115.—
Losuri din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	981.—
Acțiunile băncii de credit austriac	856.75
Acțiunile băncii de credit ungar	810.25
Bonuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	95.—
Imprumutul cu premiul unguresc	146.50
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	188.75
Galbeni împărătesci	5.68
Napoleon-d'or	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.70
Londra 10 Livres sterline	119.60

Pe scurt timp se poate vedea dela 21 Octomvre 1892, Strada Vamei „Hotelul Coronă“

UNU MONSTRU DE MARE

o sirenă grandioasă, care a fost prinsă în Marea-roșie.

Acăsta aparține speciei animalelor mamfere și are o lungime de 2 1/2 metri. Natura a creat atât de multe, încât nici un muzeu nu e în stare, ca să adune toate creaturile din lume, pentru aceea acestu rar exemplar, care încă până acum n'a fost cunoscut în zoologia împărăției mărilor, va stârni de sigur viul interesu al publicului.

Se poate vedea zilnic dela 10 ore dimineața și până la 12 ore seara.

Prețul de intrare 20 cr. copiii, școlarii și soldații cu grade inferioare plătesc 10 cr.

94° B-2

PETRU ȘTEFANU.

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lamuritu și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

De închiriat.

în maerul Blumena Nr. 199 pe unulă seu mai mulți ani sunt:

de acum încolo:

- 1) Podulă fabriciei de uleiu ca magazină de bucate;
- 2) Magazinele lânăriei;

Informațiune mai de aproape se dă în

Cancelaria Eforiei școlare în edificiul gimnasiului român din gröveri suburbiul Scheiu.

824-9.-31

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvre 1892.

Budapesta-Predealu				Predealu-Budapesta				B.-Pesta-Aradu-Teius				Teius-Aradu-B.-Pesta				Copșa-mică-Sibiu			
Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	Trenu de accele-ratú	Trenu de persón.	
Viena	10.00	8.05	2.15	Bucuresci	7.40	8.50	4.45	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiusu	3.04	1.39	Copșa mică	3.—	10.57	7.10	
Budapesta	8.25	1.55	5.50	Predealu	1.12	5.16	9.12	Budapesta	8.10	1.56	9.30	Alba-Iulia	3.40	2.19	Șeica-mare	3.31	12.22	7.43	
Szolnok	11.38	4.14	9.22	Timișu	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.04	4.02	1.05	Vint. de josu	4.58	2.36	Loamneș	4.15	12.40	8.27	
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașovu	2.18	4.20	6.58	Aradu	3.45	6.57	5.24	Sibotu	4.20	3.03	Oena	4.46	12.50	8.59	
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldióra	2.48	4.48	7.23	Glogovațu	4.30	2.34	5.46	Simeria (Piski)	5.43	4.17	Sibiu-Copșa-mică	5.10	2.26	9.23	
Mező-Telegd	4.30	7.43	3.03	Apata	3.19	5.07	8.03	Gyorok	4.42	2.54	5.57	Deva	5.59	4.33	Sibiu	7.35	4.49	10.17	
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustinú	3.40	5.42	8.37	Paulișu	5.03	3.34	6.19	Branicoca	6.24	4.17	Oena	8.02	5.09	10.43	
Bratca	5.45	4.07	4.07	Homorodú	4.29	6.55	9.04	Radna Lipova	5.14	3.58	6.30	Ilia	6.49	4.33	Loamneș	8.30	5.32	11.09	
Bucia	0.00	0.—		Hașfalău	5.34	8.23	11.03	Conop	5.32	4.20	6.48	Gurasada	7.—	4.55	Șeica-mare	9.05	5.59	11.40	
Ciucia	6.31	9.07	4.53	Sighișóra	5.54	8.53	11.29	Bérzova	5.56	7.12	7.12	Zamú	7.28	5.28	Copșa mică	9.34	6.20	12.05	
Huedin	7.12	9.37	5.32	Elisabetopole	6.21	9.31	12.06	Soborșinú	6.12	7.27	8.07	Soborșinú	8.03	6.24	Cucerdea-Oșorheiu-R.-sás.				
Stana	7.29	5.48	4.50	Mediașu	6.42	10.09	12.37	Zamú	6.58	8.07	8.54	Bérzova	8.54	7.02	Cucerdea	2.35	8.20	2.41	
Aghiriș	7.49	6.08	5.55	Copșa mică	6.55	10.31	12.53	Gurasada	7.26	8.35	9.10	Conop	9.10	7.17	Ludoș	3.26	9.11	3.27	
Gârbău	8.01	6.24	5.42	Micăsasa	6.57	10.47	1.18	Ilia	7.52	8.57	9.13	Radna Lipova	9.44	7.46	Oșorheiu	5.07	11.39	5.14	
Nădășel	8.14	6.39	5.55	Blașiu	7.31	11.06	1.39	Branicoca	8.08	9.13	9.29	Paulișu	9.58	7.57	Regh.-sás.	5.50	12.20	5.36	
Clușiu	8.29	10.37	6.59	Crăciunelú	7.31	11.42	2.13	Deva	8.26	9.53	10.11	Gyorok	10.11	8.08	Regh.-sás. - Oșorh. - Cucerdea	7.15	1.15	7.15	
Apahida	8.46	11.10	8.20	Teiusu	8.—	12.28	2.27	Simeria (Piski)	8.52	9.53	10.19	Glogovațu	10.34	8.30	Regh.-sás.	3.44		3.22	
Ghiriș	9.03	11.32	8.45	Aiudú	8.07	1.08	2.49	Orăștia	10.00	10.19	10.50	Aradu	10.46	8.40	Regh.-sás.	5.14	9.35	5.05	
Cucerdea	10.08	12.50	10.21	Vintul de sus	8.24	1.35	3.47	Sibotu	10.25	11.16	11.16	Szolnok	11.18	9.05	Oșorheiu	5.20	10.05	5.54	
Uióra	10.37	1.25	11.09	Uióra	8.24	2.05	4.07	Vint. de josu	10.44	11.44	11.44	Budapesta	11.15	8.20	Ludoș	7.—	12.31	7.41	
Vintul de sus	10.56	1.43	11.17	Cucerdea	8.24	2.05	4.28	Alba-Iulia	11.58	7.05	12.06	Viena	12.06	9.05	Cucerdea	7.47	1.15	8.25	
Aiudú	11.04	1.52	11.26	Ghirișu	8.54	2.31	4.52	Teiusu	11.29	7.40	12.38		6.20	7.20					
Teiusu	11.28	2.18	11.54	Apahida	9.23	3.18	5.26												
Crăciunelú	11.45	2.40	12.18	Clușiu	10.45	4.45	6.34	Simeria (Piski)	11.56	7.40	12.38								
Blașiu	12.13	1.34	12.58	Nădășelú	11.01	5.14	6.52	Simeria	6.—	10.35	4.22	Petroșeni	6.—	10.50	6.20	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.56
Micăsasa	12.44	1.51	9.14	Ghîrbău	11.01	6.14	7.40	Streiu	6.35	11.23	4.58	Banița	6.41	11.40	6.54	Cerna	11.13	5.03	10.08
Copșa mică	12.59	2.29	9.14	Aghirișu	11.01	6.29	8.50	Hațegú	7.21	12.23	5.42	Crivadia	7.19	12.19	7.20	Hunedóra	11.48	5.38	10.32
Mediașu	1.35	2.29	9.14	Stana	1.51	2.48	8.05	Pui	8.06	1.21	6.36	Pui	7.57	1.05	7.51	Hunedóra-Simeria (Piski)			
Elisabetopole	2.12	3.03	9.50	B. Huedin	2.12	3.03	8.19	Crivadia	8.47	2.23	7.24	Hațegú	8.36	1.54	8.25	Hunedóra	4.46	2.32	7.22
Sighișóra	2.31	3.26	10.06	Ciucia	2.31	3.26	8.43	Banița	9.21	3.19	8.04	Streiu	9.18	2.49	9.01	Cerna	5.11	3.—	7.50
Hașfalău	2.48	4.07	10.28	Bucia	2.48	4.07	9.12	Petroșeni	9.45	4.—	8.36	Simeria	9.52	3.27	9.35	Simeria	5.28	3.20	8.10
Homorodú	3.04	4.49	11.04	Bratca	3.04	4.49	9.51	Aradu-Timișóra				Aradu				Aradu-Timișóra			
Augustinú	3.46	5.35	11.19	Rév	3.46	5.35	10.23	Aradu	6.15	11.30	5.58	Timișóra	8.—	1.11	8.15	Aradu	6.15	11.30	5.58
Apata	4.04	7.23	12.27	Mező-Telegd	4.04	7.23	10.42	Vinga	7.32	12.47	6.46	Vinga	9.02	2.46	9.46	Vinga	7.32	12.47	6.46
Feldióra	4.20	8.09	12.58	Oradea mare	4.20	8.09	11.17	Timișóra	8.42	2.04	7.39	Aradu	9.44	3.50	10.55	Aradu	8.42	2.04	7.39
Brașovu	4.48	9.18	1.35	P. Ladány	4.48	9.18	12.09	Ghirișu-Turda				Turda	4.50	9.30	2.30	Turda	4.50	9.30	2.30
Timișu	5.25	10.05	2.24	Szolnok	5.25	10.05	12.24	Ghirișu	7.48	10.35	3.40	Turda	4.50	9.30	2.30	Ghirișu	7.48	10.35	3.40
Predealu	5.57	11.15	3.01	Budapesta	5.57	11.15	12.47	Turda	8.08	10.55	4.—	Ghirișu	5.10	9.50	2.50	Turda	8.08	10.55	4.—
Bucuresci	6.29	12.10	3.31	Viena	6.29	12.10	12.51	Ghirișu	7.48	10.35	3.40	Turda	4.50	9.30	2.30	Ghirișu	7.48	10.35	3.40
	8.35	12.10	9.15		8.35	12.10	12.51	Turda	8.08	10.55	4.—	Ghirișu	5.10	9.50	2.50	Ghirișu	7.48	10.35	3.40

Nota: Numerii încadrați cu linii gróse însemnăză órele de nópte.